

3.10.2014

**Hallituksen esitys eduskunnalle laeiksi tuloverolain,
verontilityslain sekä Verohallinnosta annetun lain 30 ja
31 §:n muuttamisesta**

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi tuloverolakia siten, että yhteisön ja yhteisötuuden tulosta ei suoritettaisi verovuodesta 2016 lähtien veroa enää seurakunnalle, vaan pelkästään valtiolle ja kunnalle. Verontilityslakia ehdotetaan muutettavaksi siten, että evankelis-luterilaiset ja ortodoksiset seurakunnat eivät saisi osuutta yhteisöveron tuotosta verovuodesta 2016 lähtien, mikä lisäisi valtion osuutta yhteisöveron tuotosta. Lisäksi Verohallinnosta annetusta laista kumottaisiin viit-

taukset seurakuntien osuuteen yhteisöveron tuotosta sekä seurakuntien asemaan yhteisöveron saajana.

Esitys liittyy ehdotettuun uuteen lakiin valtion rahoituksesta evankelis-luterilaiselle kirkolle eräisiin yhteiskunnallisiin tehtäviin.

Lait ovat tarkoitetut tulemaan voimaan 1 päivänä tammikuuta 2016, ja niitä sovellettaisiin ensimmäisen kerran vuodelta 2016 toimitettavassa verotuksessa.

YLEISPERUSTELUT

1 Nykytila

1.1 Kirkon asema yhteisöveron saajana

Evankelis-luterilaisten ja ortodoksisten seurakuntien oikeus yhteisöveron tuottoon perustuu tuloverolain (1535/1992) 1 ja 21 §:ään. Tuloverolain 1 §:n 3 momentin mukaan yhteisön ja yhteisötuuden tulosta suoritetaan veroa valtiolle, kunnalle ja seurakunnalle. Tuloverolain 21 §:n perusteella osittain verovapaat yhteisöt suorittavat tulon perusteella veroa kunnalle ja seurakunnalle tuloverolain 124 §:n 3 momentissa tarkoitettua tuloveroprosentin mukaan. Yhteisöveron veronsaajia ovat siten valtio, kunnat sekä evankelis-luterilaiset ja ortodoksiset seurakunnat. Yhteisöveron tuotto jaetaan veronsaajaryhmien kesken verontilityslain

(532/1998) 12 §:ssä säädettyjen jakosuukien mukaisesti. Verovelvollisen maksamassa verossa ei eritellä eri veronsaajien osuuksia.

Yhteisöjen kirkollisverotus oli vuoteen 1992 asti äyriperusteinen. Jokaiselle yhteisölle vahvistettiin verotettava tulo valtionverotuksessa ja kunnallisverotuksessa, joka oli samalla kirkollisverotuksen pohjana sellaisenaan. Valtionverolle oli oma yhtenäinen verokanta, kun taas kunnallis- ja kirkollisvero määräytyi kunnan ja seurakunnan määräämän veroäyrin perusteella. Vuoden 1993 alusta voimaan tulleen uuden tuloverolain myötä järjestelmä muuttui siten, että yhteisöjen verotettavaan tuloon sovelletaan koko maassa yhtä suhteellista verokantaa, alun perin 25 prosenttia. Verokantaa korotettiin 28 prosenttiin vuoden 1996 alusta, ja edel-

leen 29 prosenttiin vuonna 2000. Sitten yhteisöverokantaa on alennettu kolme kertaa. Verokanta alennettiin 26 prosenttiin vuonna 2005 ja 24,5 prosenttiin vuonna 2013. Vuoden 2014 alusta verokanta alennettiin edelleen 20 prosenttiin.

Evankelis-luterilaisten ja ortodoksisten seurakuntien yhteisövero-osuus pohjautuu alun perin historiallisiin syihin. Seurakuntien osuudella yhteisöveron tuotosta korvattiin vuoden 1993 yhteisöverouudistusta edeltänyt yhteisöjen kirkollisverovelvollisuus. Yhteisöjen kirkollisverovelvollisuuden taustalla oli osaltaan se, ettei kirkollisverotuksessa tehty eroa luonnollisten ja oikeushenkilöiden välillä. Yhteisöjen kirkollisverovelvollisuuden säilyttämistä alettiin kuitenkin myöhemmin perustella myös sillä, että seurakunnat osallistuvat laajasti eräiden yhteiskunnallisten palvelujen tuottamiseen. Tähän näkökantaan ovat viittanneet muun muassa kirkko ja valtio -komitea (KM 1977:21) ja opetusministeriön asettama kirkko ja valtio -työryhmä (KM 1982:47). Vastaavia perusteita on sittemmin esitetty seurakuntien yhteisövero-osuutta puoltavina näkökohtina esimerkiksi valtion ja kirkon taloussuhteita käsitelleen toimikunnan mietinnössä (KM 1997:7). Perustetta ei kuitenkaan ole mainittu yhteisöveroa koskevissa säännöksissä tai niiden esitöissä. Yhteisöveron tuotto-osuutta ei myöskään ole "korvausmerkitty" tiettyihin tarkoituksiin, vaan seurakunnat voivat käyttää sitä kaikkeen toimintaansa.

1.2 Seurakuntien osuus yhteisöverosta

Verontilityslain 12 §:ssä säädetään veronsaajaryhmien jako-osuuksista. Saman lain 12 d §:ssä säädetään jako-osuuksista verovuonna 2015. Hallituksen esityksessä eduskunnalle laeiksi verontilityslain 12 ja 12 d §:n sekä tuloverolain 124 ja 124 a §:n muuttamisesta (HE /2014 vp) ehdotetaan, että verovuodelta 2015 valtion jako-osuus

olisi 61,00 prosenttia, kuntien jako-osuus olisi 36,26 prosenttia ja seurakuntien jako-osuus 2,74 prosenttia yhteisöverosta. Samassa esityksessä ehdotetaan, että verovuonna 2016 valtion osuus olisi 67,42 prosenttia, kuntien jako-osuus 30,31 prosenttia ja seurakuntien jako-osuus 2,27 prosenttia yhteisöverosta.

Vuoden 1993 alusta voimaan tulleen eriytetyn tuloverojärjestelmän mukaisen yhteisöveron tuoton jakaminen veronsaajaryhmille perustui vuoden 1992 yhteisöverokantojen suhteeseen. Tämän mukaisesti valtion jako-osuus oli 51,85 prosenttia, kuntien jako-osuus 44,80 prosenttia ja seurakuntien 3,36 prosenttia yhteisöverosta. Seurakuntien jako-osuutta yhteisöveron tuotosta on nykyisen tuloverolain voimassaoloaikana muutettu useita kertoja. Yhteisöverotuoton noustessa seurakuntien jako-osuutta alennettiin 3,36 prosentista siten, että se oli 3,00 prosenttia vuonna 1998. Vuonna 1999 osuutta alennettiin edelleen 2,00 prosenttiin ja 1,63 prosenttiin vuosina 2000 ja 2001. Myös sen jälkeen osuus on vaihdellut, mutta taso on ollut noin prosenttiyksikön alemmalla tasolla alkuperäisestä tasosta. Vuosille 2009—2011 kuntien osuutta yhteisöveron tuotosta korotettiin määräaikaaisesti 10 prosenttiyksiköllä talouskriisin vuoksi. Samassa yhteydessä myös seurakuntien osuutta korotettiin 0,8 prosenttiyksiköllä määräaikaaisesti. Vuosille 2012—2015 määräaikaista korotusta päätettiin jatkaa, mutta korotus puolitettiin, eli kunnat saavat osuutensa 5 prosenttiyksiköllä korotettuna ja seurakunnat vastaavasti 0,4 prosenttiyksiköllä korotettuna. Vuonna 2013 seurakuntien yhteisövero-osuus oli 2,35 prosenttia. Vuonna 2014 osuus on lähes puoli prosenttiyksikköä korkeampi, 2,80 prosenttia, mikä johtuu siitä, että yhteisöverokantaa alennettiin 24,5 prosentista 20 prosenttiin ja alentamisen verotuottoa vähentävä vaikutus kompensoitiin täysimääräisesti sekä kunnille että seurakunnille. Yhteisöveron osuus evankelis-luterilaisten seurakuntien kaikista tuotoista on viime vuosina ollut noin 15 prosenttia.

Yhteisöveron tuotto, milj. euroa ja seurakunnan jako-osuudet

Vuosi	Maksuunpantu vero	Muutos-% edellisestä vuodesta	Seurakuntien jako-osuus, %	Seurakuntien osuus maksuunpanosta
2007	7 164	20,10	1,75	125
2008	5 477	-23,55	1,75	96
2009	4 339	-20,78	2,55	111
2010	4 711	8,57	2,55	120
2011	4 791	1,70	2,55	122
2012	4 663	-2,67	2,30	107
2013*	4 670	0,15	2,35	110
2014*	3 983	-14,71	2,81	112
2015*	4 168	4,64	2,74	114
2016*	4 322	3,69	2,27	98

*Vuosien 2013—2016 tuottoarviot ovat ennusteita ja perustuvat tämän esityksen antamisajankohdan mukaiseen arvioon yleisestä ja yritysten talouskehityksestä, ja ne muuttuvat myöhempien ennusteiden ja toteutumatietojen mukaisesti. Vuoden 2014 alusta yhteisöveron verokantaa alennettiin 24,5 prosentista 20 prosenttiin, mistä aiheutuneet verotuottomenetykset kompensoitiin kunnille ja seurakunnille.

1.3 Yksittäisten kuntien ja seurakuntien yhteisöveron jako-osuudet

Verontilityslain 13 §:ssä säädetään yksittäisten kuntien ja seurakuntien yhteisöveron jako-osuuden määräytymisestä. Kunnan verovuoden jako-osuus on kahden viimeksi valmistuneen verotuksen tietojen perusteella laskettujen jako-osuuksien keskiarvo. Kunnan jako-osuus saadaan laskemalla kunkin kunnan verovuoden yritystoimintaerän ja metsäerän summan suhteellinen osuus kaikkien kuntien vastaavien lukujen summasta. Evankelis-luterilaisen seurakunnan verovuoden jako-osuudesta puolet määräytyy kuten kunnan jako-osuus ja puolet seurakuntaa tai seurakuntayhtymää vastaavan kunnan tai kuntien asukaslukujen suhteessa.

Seurakunnalle jaettu yhteisöverotuotto määräytyy puoliksi asukasluvun ja puoliksi alueen yritysten maksamien yhteisöverojen sekä yrityksen henkilöstömäärän mukaan sekä puun myynnistä saatujen bruttokantorahatulojen ja metsähehtaarien perusteella. Tästä johtuen yhteisöverotulon merkitys seurakunnan talouden kannalta vaihtelee eri seurakunnissa huomattavasti. Elinkeinoelämältään vilkkailla alueilla yhteisöveron osuus seurakunnan verotuloista on jopa 40 prosenttia,

kun taas joillakin seurakunnilla yhteisöveron osuus on alle yhden prosentin.

Jos yhteisövero-osuuden katsotaan olevan valtion suorittamaa korvausta seurakuntien lakisääteisistä tehtävistä, korvauksen suurta vuosittaista vaihtelua ja vaikeaa ennustettavuutta on vaikea perustella, koska tehtävistä aiheutuvat kustannukset ovat kuitenkin suhteellisen tasaisesti kehittyviä. Yksittäisten seurakuntien tasolla vaihtelu on vielä suurempaa kuin koko seurakuntaryhmän tasolla. Ortodoksisten seurakuntien yhteisövero-osuus maksetaan kirkon keskusrahastolle.

1.4 Evankelis-luterilaisen kirkon lakisääteiset tehtävät

Evankelis-luterilainen kirkko huolehtii erilaisten yhteiskunnallisten tehtävien hoitamisesta osana toimintaansa. Kirkon hoitamista yhteiskunnallisista tehtävistä kolme on osoitettu sille lailla. Hautaustoinilain (457/2003), väestötietojärjestelmästä ja Väestörekisterikeskuksen varmennepalveluista annetun lain (661/2009) sekä rakennusperinnön suojelemisesta annetun lain (498/2010) ja kirkkolain (1054/1993) nojalla kirkolle hoidettavaksi kuuluvat yhteiskunnalliset tehtävät ovat hautaustoimi, väestökirjanpitoitehtävät sekä kulttuurihistoriallisesti arvokkaiden rakennusten

ja irtaimiston ylläpito. Myös ortodoksisilla seurakunnilla on vähäisessä määrin lakisääteisiä yhteiskunnallisia tehtäviä.

Hautaus toimi

Evangelis-luterilaisten seurakuntien asema yleisten hautausmaiden ylläpitäjänä perustuu hautaus toimilakiin. Hautaus toimilain 3 §:n mukaan evangelis-luterilaisen kirkon seurakunnilla tai seurakuntayhtymillä on velvollisuus ylläpitää yleisiä hautausmaita. Evangelis-luterilaisen kirkon seurakunta tai seurakuntayhtymä on velvollinen vaadittaessa osoittamaan hautasijan vainajalle, jonka kotikunta oli kuolinhetkellä seurakunnan tai seurakuntayhtymän alueella. Seurakunnilla ja seurakuntayhtymillä on lain mukaan velvollisuus osoittaa hautasija pyynnöstä myös erilliseltä tunnustuksettomalta hauta-alueelta, joka ei saa sijaita kohtuuttoman kaukana seurakunnan tai seurakuntayhtymän alueesta.

Seurakunnat ylläpitävät lisäksi sankarihautausmaita, vaikka seurakunnilla ei ole lain säädäntöön perustuvaa velvollisuutta niiden pitämiseen.

Väestökirjanpito tehtävät

Väestötietojärjestelmästä ja Väestörekisterikeskuksen varmennepalveluista annetussa laissa säädetään evangelis-luterilaiselle kirkolle kuuluvista väestökirjanpitoon liittyvistä viranomaistehtävistä. Lain 48 §:n mukaan evangelis-luterilaisen kirkon viranomaisten on pyydettäessä annettava todistuksia, otteita tai näitä vastaavia muita yksittäisiä kirjallisia selvityksiä hallussaan olevista, ennen uskontokuntien jäsenrekistereistä annetun lain (614/1998) voimaantuloa pidetyistä kirkollisista väestörekistereistä ja niihin kuuluvista asiakirjoista.

Väestötietojen luovuttamisen lisäksi seurakunnat vastaanottavat tiettyjä rekisterimerkintöjä, jotka välittyvät väestötietojärjestelmään. Lapsen kasteen yhteydessä tehdään ilmoitus lapsen nimestä, äidinkielestä ja uskontokunnasta ja vastaavasti avioliittoon vihkimisen yhteydessä ilmoitetaan tiedot vihkimisestä ja siihen liittyen mahdollinen tieto sukunimen muutoksesta. Seurakunta voi myös toimittaa avioliiton esteiden tutkimista,

jos ainakin toinen kihlakumppaneista on kirkon jäsen. Lisäksi seurakunnat antavat jäsenistään väestötietojärjestelmästä virkatodistuksia.

Kulttuurihistoriallisesti merkittävien rakennusten ja irtaimiston ylläpito

Kirkkolain 14 luvun 5 §:ssä säädetään kirkollisen rakennuksen suojelusta. Kirkollisen rakennuksen suojelun tavoitteena on turvata kirkollinen rakennettu kulttuuriympäristö osana kulttuuriperintöä, vaalia sen ominaisluonnetta ja erityispiirteitä sekä edistää sen kulttuurisesti kestävä hoitoa ja käyttöä.

Kirkollinen rakennus, joka on rakennettu ennen vuotta 1917, on suojeltu suoraan lain nojalla. Kirkkohallitus voi myös määrätä tätä myöhemmin käyttöön otetun kirkollisen rakennuksen suojeltavaksi, jos suojelu on perusteltua rakennushistorian, rakennustaiteen, rakennustekniikan tai erityisten ympäristöarvojen kannalta. Rakennuksen suojelu käsittää myös sen kiinteän sisustuksen, siihen liittyvät maalaukset ja taideteokset sekä rakennuksen pihapiirin.

Yhteys lakiin valtion rahoituksesta evangelis-luterilaiselle kirkolle eräisiin yhteiskunnallisiin tehtäviin

Hallituksen esityksessä laiksi valtion rahoituksesta evangelisluterilaiselle kirkolle eräisiin yhteiskunnallisiin tehtäviin on tarkemmin selostettu kirkon yhteiskunnallisten tehtävien hoitamista koskevien lakien sisältöä. Lain tavoitteena on sitoa valtion kirkolle myöntämä rahoitus nimenomaan hautaus toimien, väestökirjanpito tehtävien ja kulttuurihistoriallisesti merkittävien rakennusten ja irtaimiston ylläpidon hoitamiseen. Uudistuksen tavoitteena on lisäksi säätää evangelis-luterilaiselle kirkolle tulevalle korvaukselle kohtuullinen lähtötaso.

Edellä mainitussa esityksessä ehdotetaan, että määräraha eräiden yhteiskunnallisten tehtävien korvaamiseksi evangelisluterilaiselle kirkolle osoitettaisiin opetus- ja kulttuuriministeriön pääluokkaan. Korvauksen määrä olisi 114 miljoonaa euroa vuonna 2016. Tämän lisäksi kirkolta perittävää verotuskustannusosuutta pienennetään siten, että

vähennys vastaa noin 6 miljoonan euron osuutta seurakuntien kustannuksista. Uskonnollisille yhteisöille myönnettäisiin 1 miljoonan euron lisämääräraha, josta ortodoksiselle kirkolle tulisi 87 000 euroa, mikä vastaa ortodoksiselle kirkolle tulleen yhteisöverotuoton keskiarvoa viimeisten viiden vuoden aikana.

1.5 Verotuskustannukset

Verohallinnosta annetussa laissa (503/2010) säädetään seurakunnilta perittävistä verotuskustannuksista. Lain 30 §:n mukaan verotuskustannusten suorittamisesta huolehtii valtio. Verotuskustannuksia ovat valtion varsinaisen talousarvion mukaiset ja edellisen vuoden tilinpäätöksen perusteella tarkistettut Verohallinnon toimintamenot. Kustannusten määrää laskettaessa otetaan huomioon myös edellä mainittuihin Verohallinnon menoihin liittyvät arvonalisäveromenot. Pykälän mukaan edellä tarkoitetuista vuotuisista kustannuksista valtio perii kunnilta yhteensä 30,8 prosenttia, evankelisluterilaisen kirkon seurakunnilta yhteensä 4,7 prosenttia ja Kansaneläkelaitokselta 5,9 prosenttia. Vuonna 2014 seurakunnilta perittiin verotuskustannuksista noin 21 miljoonaa euroa. Ortodoksiselta kirkolta ei peritä verotuskustannuksia.

2 Ehdotettu muutos

Esityksessä ehdotetaan kumottavaksi seurakuntien asema yhteisöveron saajina sekä kumottaviksi tai muutettaviksi ne lainkohdat, joissa on viittauksia seurakuntien yhteisöveroon. Muutettaviksi tulisi tuloverolain, verontilityslain ja Verohallinnosta annetun lain säännöksiä.

Ehdotetun uuden rahoitusjärjestelyn vuoksi myös kirkkolain 8 §:ää on tarpeen muuttaa. Pykälässä säädetään seurakunnan ja seurakuntayhtymän suorittamasta perusmaksusta, lisämaksusta ja eräistä muista kirkon keskusrahastolle suoritettavista maksuista. Muutettavaksi tulisi myös kirkkojärjestys (1055/1993), jonka 22 luvussa säädetään kirkon keskusrahastosta ja seurakuntien ja seurakuntayhtymän maksamista perusmaksusta, lisämaksusta ja verotulojen täydennyksestä.

Näistä muutoksista on tarkoitus antaa eduskunnalle erillinen lakiesitys.

3 Taloudelliset vaikutukset

Seurakuntien yhteisöverosuus olisi valtiovarainministeriön verotuloennusteen mukaan 114 miljoonaa euroa verovuodelta 2015. Koska valtio saa seurakuntien yhteisöverosuuden, ei valtion taloudellinen asema muutu määrärahan myöntämisen johdosta.

Uudistus, jolla yhteisöverosuus korvataan indeksiin sidotulla määrärahalla, vähentäisi seurakuntien taloudellisen aseman suhdanneherkkyyttä. Lisäksi seurakunnille valtion budjetissa osoitettu rahoitus olisi määrältään paremmin ennakoitavissa ja jakaantuisi paljon tasaisemmin seurakunnille kuin suurestikin vuosittain vaihteleva yhteisöveron tuotto.

Kun osittain verovapaat yhteisöt eivät uudistuksen jälkeen maksaisi yhteisöveroa seurakunnille vaan ainoastaan kunnille, näiden yhteisöjen tuloihin sovellettava tuloveroprosentti alenisi noin 0,5 prosenttiyksiköllä, koska kuntien jako-osuutta yhteisöveron tuotosta ei tässä yhteydessä muutettaisi.

Lain soveltamisvuotta aikaisempien verovuosien yhteisöverot tilitettäisiin seurakunnille verontilityslain säännösten mukaisesti.

Seurakuntien verotuskustannukset alenisivat noin 6 miljoonalla eurolla, koska seurakunnat eivät olisi enää yhteisöveron saajina.

4 Asian valmistelu

Pääministeri Jyrki Kataisen hallitusohjelmaan on kirjattu tavoite löytää ratkaisu seurakuntien yhteiskunnallisten tehtävien aiheuttamien velvoitteiden korvaamiseksi. Hallitusohjelman toteuttamiseksi perustettiin valtiovarainministeriön johtama virkamiestyöryhmä selvittämään Suomen evankelisluterilaisten ja ortodoksisien seurakuntien sekä muiden uskonnollisten yhdyskuntien yhteiskunnalliset tehtävät ja niistä aiheutuvat kustannukset sekä esittämään vaihtoehtoisia tapoja, joilla valtio voi osallistua kustannusten kattamiseen. Selvitys tehtiin valtiovarainministeriön sekä opetus- ja kulttuuriministeriön sisäisenä virkamiestyönä. Työryhmässä asiantuntijoina olivat edustaja evanke-

lis-luterilaisesta kirkosta ja ortodoksisesta kirkosta. Työryhmämuistio asiasta valmistui lokakuussa 2013.

Seurakuntien yhteisövero-osuuden korvaamista lakisääteisellä rahoituksella koskevaa uudistusta on käsitelty kokonaisuudessaan talouspoliittisessa ministerivaliokunnassa maaliskuussa 2014. Talouspoliittinen ministerivaliokunta hyväksyi kokouksessaan, että opetus- ja kulttuuriministeriössä valmistellaan lakiluonnos seurakuntien lakisääteisestä valtionavustuksesta ja valtiovarainministeriössä valmistellaan lakimuutos, jolla seurakuntien osuus yhteisöverosta poistetaan. Kirkolliskokous on toukokuussa 2014 ottanut myönteisen kannan uudistukseen.

Esitys on valmisteltu valtiovarainministeriössä yhteistyössä opetus- ja kulttuuriministeriön kanssa.

Esityksestä on pyydetty lausunto opetus- ja kulttuuriministeriöltä, Suomen evankelis-luterilaisen kirkon kirkolliskokoukselta sekä Suomen ortodoksisen kirkon kirkollishallitukselta.

5 Riippuvuus muista esityksistä

Lakiehdotus liittyy hallituksen esitykseen eduskunnalle laiksi valtion rahoituksesta evankelis-luterilaiselle kirkolle eräisiin yhteiskunnallisiin tehtäviin.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1 Lakiehdotusten perustelut

1.1 Tuloverolaki

1 §. Tulovero ja veronsaajat. Tuloverolain 1 §:n 2 momentin mukaan pääomatulosta suoritetaan vero valtiolle. Säännöksen mukaan kuntien oikeus pääomatulojen verotuksen tuottoon otetaan huomioon jaettaessa verotuloja siten kuin tuloverolaissa ja veronkantolaissa (611/1978) säädetään. Kyseiset veronkantolain säännökset ovat nykyään verontilityslaissa, joten viittaus veronkantolaan ehdotetaan muutettavaksi viittaukseksi verontilityslakiin.

Tuloverolain 1 §:n 3 momentin mukaan yhteisön ja yhteisöyhteyden tulosta suoritetaan veroa valtiolle, kunnalle ja seurakunnalle. Seurakuntien asema yhteisöveron saajana ehdotetaan kumottavaksi, koska tarkoituksena on säätää laki valtion rahoituksesta evankelis-luterilaiselle kirkolle eräisiin yhteiskunnallisiin tehtäviin. Lain mukaan opetus- ja kulttuuriministeriö myöntäisi vuosittain evankelis-luterilaiselle kirkolle rahoitusta hautaus-toimeen, väestökirjanpitoon sekä kulttuurihistoriallisesti arvokkaiden rakennusten ja irtaimiston ylläpitoon liittyviin laissa säädettyihin tehtäviin. Rahoituksen määrä vuonna 2016 on 114 miljoonaa euroa. Määrää tarkis-

tettaisiin vuosittain kuluttajahintaindeksiin mukaista yleisen hintatason muutosta vastaavasti. Rahoitus maksettaisiin kirkon keskusrahastolle kuukausittain. Tuloverolain 1 §:n 3 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että yhteisön ja yhteisöyhteyden tulosta suoritetaan veroa valtiolle ja kunnalle.

18 §. Yhteisöyhteyden ja sen osakkaan verotus. Tuloverolain 18 §:n 3 momentin viittaus seurakuntaan ehdotetaan kumottavaksi, jolloin tiekunta suorittaisi tulostaan veroa pelkästään kunnalle.

21 §. Osittain verovapaat yhteisöt. Tuloverolain 21 §:n 1 momentin mukaan tulon perusteella osittain verovapaat yhteisöt suorittavat veroa kunnalle ja seurakunnalle 124 §:n 3 momentissa tarkoitetun tuloveroprosentin mukaan:

1) valtio ja sen laitokset;
2) Raha-automaattiyhdistys sekä Oy Veikkaus Ab muusta kuin arpajaisverolaissa (552/92) ja ajanvieteautomaateista annetussa laissa (426/76) tarkoitetun toiminnan ja musiikkiautomaattien pitämisestä saamastaan tulosta;

3) kunta, kuntayhtymä, maakunta sekä näiden palveluksessa olevia varten perustettu eläkelaitos, eläkesäätiö tai -kassa tai muu vastaava eläkelaitos, -säätiö tai -kassa, joka saa avustusta yhteiskunnan varoista.

Tuloverolain 21 §:n 1 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että viittaus seurakuntaan kumotaan.

Tuloverolain 21 §:n 2 momentin mukaan evankelis-luterilainen kirkko, ortodoksinen kirkkokunta sekä muu uskonnollinen yhdyskunta ja niiden seurakunnat samoin kuin niiden palveluksessa olevia varten perustettu eläkelaitos, eläkesäätiö ja eläkekassa suorittavat veroa kunnalle 124 §:n 3 momentissa tarkoitetun kunnan osuutta yhteisöverosta vastaavan tuloveroprosentin mukaan. Momentissa ei tarvitse viitata kunnan osuutta vastaavaan tuloveroprosenttiin, koska seurakunnan osuus kumotaan. Momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että tuloverolain 21 §:n 2 momentin mukaan evankelis-luterilainen kirkko, ortodoksinen kirkkokunta sekä muu uskonnollinen yhdyskunta ja niiden seurakunnat samoin kuin niiden palveluksessa olevia varten perustettu eläkelaitos, eläkesäätiö ja eläkekassa suorittavat veroa kunnalle 124 §:n 3 momentissa tarkoitetun tuloveroprosentin mukaan.

21 a §. Yliopistojen verovelvollisuus. Tuloverolain 21 a §:n mukaan yliopistolain (558/2009) 1 §:ssä tarkoitettu yliopisto on verovelvollinen vain saamastaan elinkeinotulosta. Lisäksi yliopisto on verovelvollinen muuhun kuin yleiseen tarkoitukseen käytetyn kiinteistön tai kiinteistön osan tuottamasta tulosta kunnalle ja seurakunnalle tuloverolain 124 §:n 3 momentissa tarkoitetun tuloveroprosentin mukaan. Verovelvollisuus koskee myös Helsingin yliopistoa yliopistolain 75 §:n 1 momentissa tarkoitettujen varojen tuottama tulo mukaan lukien.

Pykälää ehdotetaan muutettavaksi siten, että verovelvollisuus seurakunnalle kumotaan.

23 §. Yleishyödyllisen yhteisön verovelvollisuus. Tuloverolain 23 §:n 1 momentin mukaan 22 §:ssä tarkoitettu yleishyödyllinen yhteisö on verovelvollinen saamastaan elinkeinotulosta. Lisäksi se on verovelvollinen muuhun kuin yleiseen tai yleishyödylliseen tarkoitukseen käytetyn kiinteistön tai kiinteistön osan tuottamasta tulosta kunnalle ja seurakunnalle 124 §:n 3 momentissa tarkoitetun tuloveroprosentin mukaan. Momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että verovelvollisuus seurakunnalle kumotaan.

124 §. Veron määräytyminen. Tuloverolain 124 §:n 3 momentissa säädetään tuloverolain 21 §:n 1 momentissa tarkoitetun osittain verovapaan yhteisön ja tiekunnan sekä yleishyödyllisen yhteisön kiinteistöstä saadun tulon tuloveroprosentista. Momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että viittaukset seurakuntaan kumotaan. Tällöin tuloverolain 21 §:n 1 momentissa tarkoitetut yhteisöt ja 2 momentissa tarkoitetut yhteisöt suorittavat veroa ainoastaan kunnalle tuloveroprosentin mukaan. Verovuodesta 2016 sovellettava tuloveroprosentti olisi 6,06.

1.2 Verontilityslaki

12 §. Veronsaajaryhmien jako-osuudet.

Esityksessä ehdotetaan poistettavaksi seurakuntien asema yhteisöveron saajana. Seurakuntien jako-osuus poistettaisiin ja vastaava määrä lisättäisiin valtion jako-osuuteen, jolloin valtion jako-osuus olisi 69,69 prosenttia, ja kuntien jako-osuus säilyisi ennallaan eli olisi 30,31 prosenttia yhteisöverosta. Koska tuloverolain 21 ja 22 §:ssä tarkoitettujen yhteisöjen maksaisivat verovuodesta 2016 lähtien veroa pelkästään kunnille, pykälän 2 momentti ehdotetaan kumottavaksi tarpeettomana.

13 §. Yksittäisten kuntien ja seurakuntien jako-osuudet. Pykälää ehdotetaan muutettavaksi siten, että viittaukset seurakuntia koskeviin säännöksiin poistetaan. Pykälän otsikkoa ehdotetaan muutettavaksi siten, että se koskee yksittäisten kuntien jako-osuuksia. Pykälän 1 momentin loppuosa, joka koskee yksittäisen seurakunnan jako-osuuden laskemista, ehdotetaan poistettavaksi.

Metsäkeskuksen uuden organisaation mukaan metsäkeskukset ovat Suomen metsäkeskuksen alueyksiköitä, joten pykälän 4 momenttia ehdotetaan muutettavaksi uutta organisaatiota vastaavaksi.

14 §. Yksittäisten kuntien ja seurakuntien jako-osuuksien vahvistaminen. Verontilityslain 14 §:n 1 momentin mukaan valtiovarainministeriö vahvistaa kunnan verovuoden jako-osuuden laskentaperusteet kuntien yhteisöveroista ja evankelis-luterilaisen seurakunnan verovuoden jako-osuuden laskentaperusteet seurakuntien yhteisöveroista kuul-

tuaan kuntien keskusjärjestöä ja Kirkkohallitusta.

Pykälän 1 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että viittaukset seurakuntaan ja Kirkkohallitukseen poistetaan.

1.3 Laki Verohallinnosta

30 §. Verotuskustannukset ja niiden jakautuminen. Hallituksen esityksessä eduskunnalle laiksi valtion rahoituksesta evankelis-luterilaiselle kirkolle eräisiin yhteiskunnallisiin tehtäviin ehdotetaan, että kun kirkko ei olisi enää yhteisöveron saaja, niin myös kirkolta perittävistä verotuskustannuksista vähennettäisiin 6 miljoonaa euroa. Pykälän 2 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että valtio perisi vuodesta 2016 lähtien evankelis-luterilaisen kirkon seurakunnilta yhteensä 3,4 prosentin osuuden verotuskustannuksista. Muutos on laskettu vuoden 2015 ennakkotietojen perusteella.

31 §. Kunnan ja seurakunnan osuuden laskeminen. Verohallinnosta annetun lain 31 §:n 2 momentin mukaan yksittäinen seurakunta vastaa evankelis-luterilaisen kirkon seurakuntien vuotuisista verotuskustannuksista määrällä, joka saadaan seuraavasti:

1) luvulla 0,3 kerrotaan laskennallisen kirkollisveron ja seurakunnan yhteisöverosuuden summan suhteellinen osuus koko maan vastaavasta summasta laskettuna edellisenä vuotena toimitetun verotuksen mukaan;

2) luvulla 0,7 kerrotaan perimisvuotta edeltäneen vuoden alussa seurakunnan kirkonkirjoihin läsnä oleviksi merkittyjen jäsenten

suhteellinen osuus evankelis-luterilaisen kirkon läsnä oleviksi merkittyjen jäsenten lukumäärästä;

3) 1 ja 2 kohdan mukaisesti laskettujen lukujen summalla kerrotaan seurakuntien yhdessä suoritettava 30 §:n 2 momentissa säädetty osuus verotuskustannuksista.

Pykälän 2 momentti ehdotetaan muutettavaksi siten, että viittaus seurakunnan yhteisöverosuuteen poistettaisiin.

1.4 Kirkkolaki

Kirkkolain 22 luvun 8 §:n 1 ja 2 momenttiin sisältyy maininta seurakuntien yhteisöverosta, joka tulisi kumota uudistuksen yhteydessä.

1.5 Kirkkojärjestys

Kirkkojärjestyksen (1055/1993) 22 luvun (*Kirkkohallitus ja kirkon keskusrahasto*) 3 d, 3 e ja 3 g §:iin sisältyy maininta seurakuntien yhteisöverosta, joka tulisi poistaa.

2 Voimaantulo

Lait ehdotetaan tulemaan voimaan 1 päivänä tammikuuta 2016, ja niitä sovellettaisiin ensimmäisen kerran verovuodelta 2016 toimitettavassa verotuksessa.

Edellä esitetyn perusteella annetaan eduskunnan hyväksyttäviksi seuraavat lakiehdotukset:

1.

Laki**tuloverolain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan tuloverolain (1535/1992) 1 §:n 2 ja 3 momentti, 18 §:n 3 momentti, 21 §:n 1 ja 2 momentti, 21 a §, 23 §:n 1 momentti ja 124 §:n 3 momentti,
 sellaisina kuin niistä ovat 21 §:n 1 momentti osaksi laissa 1465/1994 ja 2 momentti laissa 1343/1999, 21 a § laissa 1736/2009 ja 124 §:n 3 momentti laissa 1254/2013, seuraavasti:

1 §

Tulovero ja veronsaajat

—————
 Pääomatulosta suoritetaan veroa valtiolle. Kuntien oikeus pääomatulojen verotuksen tuottoon otetaan huomioon jaettaessa verotuloja siten kuin jäljempänä tässä laissa ja verontilityslaissa (532/1998) säädetään.

Yhteisön ja yhteisetuuden tulosta suoritetaan veroa valtiolle ja kunnalle.

18 §

Yhteisetuuden ja sen osakkaan verotus

—————
 Tiekunta suorittaa tulostaan veroa kunnalle 124 §:n 3 momentissa tarkoitetun tuloveroprosentin mukaan.

21 §

Osittain verovapaat yhteisöt

Tulon perusteella suorittavat veroa kunnalle 124 §:n 3 momentissa tarkoitetun tuloveroprosentin mukaan:

1) valtio ja sen laitokset;

2) Raha-automaattiyhdistys sekä Oy Veikkaus Ab muusta kuin arpajaisverolaissa (552/92) ja ajanvietteautomaateista annetussa laissa (426/76) tarkoitetun toiminnan ja mu-

siikkiautomaattien pitämisestä saamastaan tulosta;

3) kunta, kuntayhtymä, maakunta sekä näiden palveluksessa olevia varten perustettu eläkelaitos, eläkesäätiö tai -kassa tai muu vastaava eläkelaitos, -säätiö tai -kassa, joka saa avustusta yhteiskunnan varoista.

Evankelis-luterilainen kirkko, ortodoksinen kirkkokunta sekä muu uskonnollinen yhdyskunta ja niiden seurakunnat samoin kuin niiden palveluksessa olevia varten perustettu eläkelaitos, eläkesäätiö ja eläkekassa suorittavat veroa kunnalle 124 §:n 3 momentissa tarkoitetun tuloveroprosentin mukaan.

—————

21 a §

Yliopistojen verovelvollisuus

Yliopistolain (558/2009) 1 §:ssä tarkoitettu yliopisto on verovelvollinen vain saamastaan elinkeinotulosta. Lisäksi yliopisto on verovelvollinen muuhun kuin yleiseen tarkoitukseen käytetyn kiinteistön tai kiinteistön osan tuottamasta tulosta kunnalle tämän lain 124 §:n 3 momentissa tarkoitetun tuloveroprosentin mukaan. Mitä edellä säädetään yliopiston verovelvollisuudesta, koskee myös Helsingin yliopistoa yliopistolain 75 §:n 1 momentissa tarkoitettujen varojen tuottama tulo mukaan lukien.

23 §

Yleishyödyllisen yhteisön verovelvollisuus

Edellä 22 §:ssä tarkoitettu yleishyödyllinen yhteisö on verovelvollinen saamastaan elinkeinotulosta. Lisäksi se on verovelvollinen muuhun kuin yleiseen tai yleishyödylliseen tarkoitukseen käytetyn kiinteistön tai kiinteistön osan tuottamasta tulosta kunnalle

124 §:n 3 momentissa tarkoitettun tuloveroprosentin mukaan.

124 §

Veron määräytyminen

Edellä 21 §:n 1 momentissa tarkoitettun osittain verovapaan yhteisön ja tiekunnan sekä yleishyödyllisen yhteisön kiinteistöstä saadun tulon tuloveroprosentti on 5,x.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

2.

Laki**verontilityslain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti kumotaan verontilityslain (532/1998) 12 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on laissa 1253/2013, sekä

muutetaan 12 §:n 1 momentti, 13 §:n otsikko ja 1, 4 sekä 5 momentti, sekä 14 §:n otsikko ja 1 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 13 §:n 1 momentti laissa 988/2005, 4 momentti laissa 1102/2006 ja 5 momentti laissa 724/2004 sekä 14 §:n otsikko ja 1 momentti laissa 1458/2001, seuraavasti:

12 §

Veronsaajaryhmien jako-osuudet

Valtion jako-osuus on 69,69 prosenttia ja kuntien jako-osuus 30,31 prosenttia yhteisöverosta.

13 §

Yksittäisten kuntien jako-osuudet

Kunnan verovuoden jako-osuus on kahden viimeksi valmistuneen verotuksen tietojen perusteella laskettujen jako-osuuksien keskiarvo. Kunnan jako-osuus saadaan laske-
malla kunkin kunnan verovuoden 2 momentin mukaisen yritystoimintaerän ja 4 momentin mukaisen metsäerän summan suhteellinen

osuus kaikkien kuntien vastaavien lukujen summasta.

Kunnan metsäerää laskettaessa perusteena käytetään Suomen metsäkeskuksen alueyksiköittäin laskettuja bruttokantorahatulaja, jotka jaetaan yksittäisille kunnille niiden alueella olevien metsämaapinta-alojen suhteessa, perusteeseen ei kuitenkaan lueta kunnan metsäalueisiin kuuluvia tässä momentissa tarkoitettuja luonnonsuojelualueita. Lisäksi perusteeseen luetaan arvioidut saamatta jääneet kantorahatulot lakisääteisten luonnonsuojelualueiden metsämaista sekä vanhojen metsien suojeluohjelman mukaisista valtion mailla ja 1 päivänä tammikuuta 1998 yksityismaista Kuusamon yhteismetsän alueella sijainneista metsämaista. Arvioidut saamatta jääneet tulot otetaan kuitenkin huomioon vain silloin, kun

asianomaisten metsämaiden pinta-ala on Lapin läänissä vähintään 1 000 hehtaaria, Oulun läänissä 500 hehtaaria ja muualla maassa 300 hehtaaria. Saamatta jääneet kantorahatulot määritellään vuosittain siten, että suojelualueiden metsämaan hehtaarimäärä kerrotaan varojen arvostamisesta verotuksessa annetun lain (1142/2005) 7 §:n 2 momentin mukaisesti vahvistetulla metsän keskimääräisellä vuotuisella tuotolla. Metsävero-osuus lisättyinä Metsähallitukselle maksuunpannalla yhteisöverolla jaetaan yksittäisten kuntien metsäeräksi näin saatujen kunnittaisten laskentakerien suhteessa.

Verohallinto toimittaa salassapitoa koskevien säännösten estämättä kullekin kunnalle tiedon yhteisölle maksuunpannusta yhteisöverosta siltä osin kuin jako-osuuksien las-

kennassa käytetty maksuunpantu yhteisövero kohdistuu tähän kuntaan. Valtioneuvoston asetuksella säädetään niiden yhteisöjen lukumäärästä, joiden osalta tietoja toimitetaan.

14 §

Yksittäisten kuntien jako-osuuksien vahvistaminen

Valtiovarainministeriö vahvistaa kunnan verovuoden jako-osuuden laskentaperusteet kuntien yhteisöveroista kuultuaan kuntien keskusjärjestöä.

— — — — —
Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

3.

Laki**Verohallinnosta annetun lain 30 ja 31 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan Verohallinnosta annetun lain (503/2010) 30 §:n 2 momentti ja 31 §:n 2 momentti seuraavasti:

30 §

Verotuskustannukset ja niiden jakautuminen

Edellä 1 momentissa tarkoitetuista vuotuisista kustannuksista valtio perii kunnilta yhteensä 30,8 prosenttia, evankelis-luterilaisen kirkon seurakunnilta yhteensä 3,4 prosenttia ja Kansaneläkelaitokselta 5,9 prosenttia.

31 §

Kunnan ja seurakunnan osuuden laskeminen

Yksittäinen seurakunta vastaa evankelis-luterilaisen kirkon seurakuntien vuotuisista

verotuskustannuksista määrällä, joka saadaan seuraavasti:

1) luvulla 0,3 kerrotaan laskennallisen kirkollisveron suhteellinen osuus koko maan vastaavasta summasta laskettuna edellisenä vuotena toimitetun verotuksen mukaan;

2) luvulla 0,7 kerrotaan perimisvuotta edeltäneen vuoden alussa seurakunnan kirkonkirjoihin läsnä oleviksi merkittyjen jäsenten suhteellinen osuus evankelis-luterilaisen kirkon läsnä oleviksi merkittyjen jäsenten lukumäärästä;

3) 1 ja 2 kohdan mukaisesti laskettujen lukujen summalla kerrotaan seurakuntien yhdessä suoritettava 30 §:n 2 momentissa säädetty osuus verotuskustannuksista.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____ kuuta 20 _____.

Helsingissä _____ päivänä _____ kuuta 2014

Pääministeri

ALEXANDER STUBB

Valtiovarainministeri *Antti Rinne*

1.

Laki**tuloverolain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan tuloverolain (1535/1992) 1 §:n 2 ja 3 momentti, 18 §:n 3 momentti, 21 §:n 1 ja 2 momentti, 21 a §, 23 §:n 1 momentti ja 124 §:n 3 momentti,
 sellaisina kuin niistä ovat 21 §:n 1 momentti osaksi laissa 1465/1994 ja 2 momentti laissa 1343/1999, 21 a § laissa 1736/2009 ja 124 §:n 3 momentti laissa 1254/2013, seuraavasti:

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

1 §

1 §

*Tulovero ja veronsaajat**Tulovero ja veronsaajat*

Pääomatulosta suoritetaan veroa valtiolle. Kuntien oikeus pääomatulojen verotuksen tuottoon otetaan huomioon jaettaessa verotuloja siten kuin jäljempänä tässä laissa ja veronkantolaissa (611/78) säädetään.

Yhteisön ja yhteisyyden tulosta suoritetaan veroa valtiolle, kunnalle *ja seurakunnalle*.

Pääomatulosta suoritetaan veroa valtiolle. Kuntien oikeus pääomatulojen verotuksen tuottoon otetaan huomioon jaettaessa verotuloja siten kuin jäljempänä tässä laissa ja *verontilityslaissa (532/1998)* säädetään.

Yhteisön ja yhteisyyden tulosta suoritetaan veroa valtiolle *ja kunnalle*.

18 §

18 §

*Yhteisyyden ja sen osakkaan verotus**Yhteisyyden ja sen osakkaan verotus*

Tiekunta suorittaa tulostaan veroa kunnalle *ja seurakunnalle* 124 §:n 3 momentissa tarkoitetun tuloveroprosentin mukaan.

Tiekunta suorittaa tulostaan veroa kunnalle 124 §:n 3 momentissa tarkoitetun tuloveroprosentin mukaan.

21 §

21 §

*Osittain verovapaat yhteisöt**Osittain verovapaat yhteisöt*

Tulon perusteella suorittavat veroa kunnalle *ja seurakunnalle* 124 §:n 3 momentissa tarkoitetun tuloveroprosentin mukaan:

- 1) valtio ja sen laitokset;
- 2) Raha-automaattiyhdistys sekä Oy Veik-
kaus Ab muusta kuin arpajaisverolaissa

Tulon perusteella suorittavat veroa kunnalle 124 §:n 3 momentissa tarkoitetun tuloveroprosentin mukaan:

- 1) valtio ja sen laitokset;
- 2) Raha-automaattiyhdistys sekä Oy Veik-
kaus Ab muusta kuin arpajaisverolaissa

(552/92) ja ajanvieteautomaateista annetussa laissa (426/76) tarkoitetun toiminnan ja musiikkiautomaattien pitämisestä saamastaan tulosta;

3) kunta, kuntayhtymä, maakunta sekä näiden palveluksessa olevia varten perustettu eläkelaitos, eläkesäätiö tai -kassa tai muu vastaava eläkelaitos, -säätiö tai -kassa, joka saa avustusta yhteiskunnan varoista.

Evankelis-luterilainen kirkko, ortodoksinen kirkkokunta sekä muu uskonnollinen yhdyskunta ja niiden seurakunnat samoin kuin niiden palveluksessa olevia varten perustettu eläkelaitos, eläkesäätiö ja eläkekassa suorittavat veroa kunnalle 124 §:n 3 momentissa tarkoitetun *kunnan osuutta yhteisöverosta vastaavan* tuloveroprosentin mukaan.

21 a §

Yliopistojen verovelvollisuus

Yliopistolain (558/2009) 1 §:ssä tarkoitettu yliopisto on verovelvollinen vain saamastaan elinkeinotulosta. Lisäksi yliopisto on verovelvollinen muuhun kuin yleiseen tarkoitukseen käytetyn kiinteistön tai kiinteistön osan tuottamasta tulosta kunnalle *ja seurakunnalle* tämän lain 124 §:n 3 momentissa tarkoitetun tuloveroprosentin mukaan. Mitä edellä säädetään yliopiston verovelvollisuudesta, koskee myös Helsingin yliopistoa yliopistolain 75 §:n 1 momentissa tarkoitettujen varojen tuottama tulo mukaan lukien.

23 §

Yleishyödyllisen yhteisön verovelvollisuus

Edellä 22 §:ssä tarkoitettu yleishyödyllinen yhteisö on verovelvollinen saamastaan elinkeinotulosta. Lisäksi se on verovelvollinen muuhun kuin yleiseen tai yleishyödylliseen tarkoitukseen käytetyn kiinteistön tai kiinteistön osan tuottamasta tulosta kunnalle *ja seurakunnalle* 124 §:n 3 momentissa tarkoitetun tuloveroprosentin mukaan.

(552/92) ja ajanvieteautomaateista annetussa laissa (426/76) tarkoitetun toiminnan ja musiikkiautomaattien pitämisestä saamastaan tulosta;

3) kunta, kuntayhtymä, maakunta sekä näiden palveluksessa olevia varten perustettu eläkelaitos, eläkesäätiö tai -kassa tai muu vastaava eläkelaitos, -säätiö tai -kassa, joka saa avustusta yhteiskunnan varoista.

Evankelis-luterilainen kirkko, ortodoksinen kirkkokunta sekä muu uskonnollinen yhdyskunta ja niiden seurakunnat samoin kuin niiden palveluksessa olevia varten perustettu eläkelaitos, eläkesäätiö ja eläkekassa suorittavat veroa kunnalle 124 §:n 3 momentissa tarkoitetun tuloveroprosentin mukaan.

21 a §

Yliopistojen verovelvollisuus

Yliopistolain (558/2009) 1 §:ssä tarkoitettu yliopisto on verovelvollinen vain saamastaan elinkeinotulosta. Lisäksi yliopisto on verovelvollinen muuhun kuin yleiseen tarkoitukseen käytetyn kiinteistön tai kiinteistön osan tuottamasta tulosta kunnalle *tämän lain* 124 §:n 3 momentissa tarkoitetun tuloveroprosentin mukaan. Mitä edellä säädetään yliopiston verovelvollisuudesta, koskee myös Helsingin yliopistoa yliopistolain 75 §:n 1 momentissa tarkoitettujen varojen tuottama tulo mukaan lukien.

23 §

Yleishyödyllisen yhteisön verovelvollisuus

Edellä 22 §:ssä tarkoitettu yleishyödyllinen yhteisö on verovelvollinen saamastaan elinkeinotulosta. Lisäksi se on verovelvollinen muuhun kuin yleiseen tai yleishyödylliseen tarkoitukseen käytetyn kiinteistön tai kiinteistön osan tuottamasta tulosta kunnalle 124 §:n 3 momentissa tarkoitetun tuloveroprosentin mukaan.

124 §

Veron määräytyminen

Edellä 21 §:n 1 momentissa tarkoitetun osittain verovapaan yhteisön ja tiekunnan sekä yleishyödyllisen yhteisön kiinteistöstä saadun tulon tuloveroprosentti on 6,06. Näiden yhteisöjen veron jakautumisesta kunnan ja seurakunnan kesken säädetään verontilityslaissa. Edellä 21 §:n 2 momentissa tarkoitettujen yhteisöjen tuloveroprosentti on 5,61.

124 §

Veron määräytyminen

Edellä 21 §:n 1 momentissa tarkoitetun osittain verovapaan yhteisön ja tiekunnan sekä yleishyödyllisen yhteisön kiinteistöstä saadun tulon tuloveroprosentti on 5,x.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä kuu-
ta 20 .

2.

Laki**verontilityslain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan verontilityslain (532/1998) 12 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on laissa 1253/2013, sekä
muutetaan 12 §:n 1 momentti, 13 §:n otsikko ja 1, 4 sekä 5 momentti, sekä 14 §:n otsikko ja 1 momentti,
sellaisina kuin niistä ovat 13 §:n 1 momentti laissa 988/2005, 4 momentti laissa 1102/2006 ja 5 momentti laissa 724/2004 sekä 14 §:n otsikko ja 1 momentti laissa 1458/2001, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

12 §

Veronsaajaryhmien jako-osuudet

Valtion jako-osuus on 69,72 prosenttia, kuntien jako-osuus 28,06 prosenttia ja seurakuntien jako-osuus 2,22 prosenttia yhteisöverosta. Evankelisluterilaisten seurakuntien yhteisövero on 99,92 prosenttia ja ortodoksisten seurakuntien yhteisövero 0,08 prosenttia seurakuntien yhteisöverosta.

Kunnille ja seurakunnille tuleviin yhteisöveroihin lisätään tuloverolain 21 ja 22 §:ssä

Ehdotus

12 §

Veronsaajaryhmien jako-osuudet

Valtion jako-osuus on 69,69 prosenttia ja kuntien jako-osuus 30,31 prosenttia yhteisöverosta.

(kumotaan)

tarkoitettujen yhteisöjen verot siten, että kuntien osuus on 92,67 prosenttia ja seurakuntien osuus 7,33 prosenttia.

13 §

Yksittäisten kuntien ja seurakuntien jako-osuudet

Kunnan verovuoden jako-osuus on kahden viimeksi valmistuneen verotuksen tietojen perusteella laskettujen jako-osuuksien keskiarvo. Kunnan jako-osuus saadaan laskemalla kunkin kunnan verovuoden 2 momentin mukaisen yritystoimintaerän ja 4 momentin mukaisen metsäerän summan suhteellinen osuus kaikkien kuntien vastaavien lukujen summasta. *Evangelis-luterilaisen seurakunnan verovuoden jako-osuudesta puolet määräytyy kunnan jako-osuus ja puolet seurakuntaa tai seurakuntayhtymää vastaavan kunnan tai kuntien asukaslukujen suhteessa.*

Kunnan metsäerää laskettaessa perusteena käytetään metsäkeskuksittain laskettuja bruttokantorahatuloja, jotka jaetaan yksittäisille kunnille niiden alueella olevien metsämaapinta-alojen suhteessa, perusteeseen ei kuitenkaan lueta kunnan metsäalueisiin kuuluvia tässä momentissa tarkoitettuja luonnonsuojelualueita. Lisäksi perusteeseen luetaan arvioitua saamatta jääneet kantorahatulot lakisääteisten luonnonsuojelualueiden metsämaista sekä vanhojen metsien suojeluohjelman mukaisista valtion mailla ja 1 päivänä tammikuuta 1998 yksityismaista Kuusamon yhteismetsän alueella sijainneista metsämaista. Arvioitua saamatta jääneet tulot otetaan kuitenkin huomioon vain silloin, kun asianomaisten metsämaiden pinta-ala on Lapin läänissä vähintään 1 000 hehtaaria, Oulun läänissä 500 hehtaaria ja muualla maassa 300 hehtaaria. Saamatta jääneet kantorahatulot määritellään vuosittain siten, että suojelualueiden metsämaan hehtaarimäärä kerrotaan varojen arvostamisesta verotuksessa annetun lain (1142/2005) 7 §:n 2 momentin mukaisesti vahvistetulla metsän keskimääräisellä vuotuisella tuotolla. Metsävero-osuus lisättyinä Metsähallitukselle maksuunpannalla yhteisöverolla jaetaan yksittäisten kuntien metsäeräksi näin saatujen kunnittaiten laskentaerien suh-

13 §

Yksittäisten kuntien jako-osuudet

Kunnan verovuoden jako-osuus on kahden viimeksi valmistuneen verotuksen tietojen perusteella laskettujen jako-osuuksien keskiarvo. Kunnan jako-osuus saadaan laskemalla kunkin kunnan verovuoden 2 momentin mukaisen yritystoimintaerän ja 4 momentin mukaisen metsäerän summan suhteellinen osuus kaikkien kuntien vastaavien lukujen summasta.

Kunnan metsäerää laskettaessa perusteena käytetään Suomen metsäkeskuksen alueyksiköittäin laskettuja bruttokantorahatuloja, jotka jaetaan yksittäisille kunnille niiden alueella olevien metsämaapinta-alojen suhteessa, perusteeseen ei kuitenkaan lueta kunnan metsäalueisiin kuuluvia tässä momentissa tarkoitettuja luonnonsuojelualueita. Lisäksi perusteeseen luetaan arvioitua saamatta jääneet kantorahatulot lakisääteisten luonnonsuojelualueiden metsämaista sekä vanhojen metsien suojeluohjelman mukaisista valtion mailla ja 1 päivänä tammikuuta 1998 yksityismaista Kuusamon yhteismetsän alueella sijainneista metsämaista. Arvioitua saamatta jääneet tulot otetaan kuitenkin huomioon vain silloin, kun asianomaisten metsämaiden pinta-ala on Lapin läänissä vähintään 1 000 hehtaaria, Oulun läänissä 500 hehtaaria ja muualla maassa 300 hehtaaria. Saamatta jääneet kantorahatulot määritellään vuosittain siten, että suojelualueiden metsämaan hehtaarimäärä kerrotaan varojen arvostamisesta verotuksessa annetun lain (1142/2005) 7 §:n 2 momentin mukaisesti vahvistetulla metsän keskimääräisellä vuotuisella tuotolla. Metsävero-osuus lisättyinä Metsähallitukselle maksuunpannalla yhteisöverolla jaetaan yksittäisten kuntien metsäeräksi näin saatujen kunnittaiten laskenta-

teessa.

Verohallinto toimittaa salassapitoa koskevien säännösten estämättä kullekin kunnalle *ja seurakunnalle* tiedon yhteisölle maksuunpannusta yhteisöverosta siltä osin kuin jako-osuuksien laskennassa käytetty maksuunpantu yhteisövero kohdistuu tähän kuntaan. Valtioneuvoston asetuksella säädetään niiden yhteisöjen lukumäärästä, joiden osalta tietoja toimitetaan.

14 §

*Yksittäisten kuntien **ja seurakuntien** jako-osuuksien vahvistaminen*

Valtiovarainministeriö vahvistaa kunnan verovuoden jako-osuuden laskentaperusteet kuntien yhteisöveroista *ja evankelis-luterilaisen seurakunnan verovuoden jako-osuuden laskentaperusteet seurakuntien yhteisöveroista* kuultuaan kuntien keskusjärjestöä *ja Kirkkohallitusta*.

erien suhteessa.

Verohallinto toimittaa salassapitoa koskevien säännösten estämättä kullekin kunnalle tiedon yhteisölle maksuunpannusta yhteisöverosta siltä osin kuin jako-osuuksien laskennassa käytetty maksuunpantu yhteisövero kohdistuu tähän kuntaan. Valtioneuvoston asetuksella säädetään niiden yhteisöjen lukumäärästä, joiden osalta tietoja toimitetaan.

14 §

Yksittäisten kuntien jako-osuuksien vahvistaminen

Valtiovarainministeriö vahvistaa kunnan verovuoden jako-osuuden laskentaperusteet kuntien yhteisöveroista kuultuaan kuntien keskusjärjestöä.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____ kuuta 20 ____.

3.

Laki

Verohallinnosta annetun lain 30 ja 31 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan Verohallinnosta annetun lain (503/2010) 30 §:n 2 momentti ja 31 §:n 2 momentti seuraavasti:

Voimassa oleva laki

30 §

Verotuskustannukset ja niiden jakautuminen

Edellä 1 momentissa tarkoitetuista vuotuisista kustannuksista valtio perii kunnilta yhteensä 30,8 prosenttia, evankelis-luterilaisen kirkon seurakunnilta yhteensä 4,7 prosenttia

Ehdotus

30 §

Verotuskustannukset ja niiden jakautuminen

Edellä 1 momentissa tarkoitetuista vuotuisista kustannuksista valtio perii kunnilta yhteensä 30,8 prosenttia, evankelis-luterilaisen kirkon seurakunnilta yhteensä 3,4 prosenttia

ja Kansaneläkelaitokselta 5,9 prosenttia.

31 §

Kunnan ja seurakunnan osuuden laskeminen

Yksittäinen seurakunta vastaa evankelis-luterilaisen kirkon seurakuntien vuotuisista verotuskustannuksista määrällä, joka saadaan seuraavasti:

1) luvulla 0,3 kerrotaan laskennallisen kirkollisveron *ja seurakunnan yhteisövero-osuuden summan* suhteellinen osuus koko maan vastaavasta summasta laskettuna edellisenä vuotena toimitetun verotuksen mukaan;

2) luvulla 0,7 kerrotaan perimisvuotta edeltäneen vuoden alussa seurakunnan kirkonkirjoihin läsnä oleviksi merkittyjen jäsenten suhteellinen osuus evankelis-luterilaisen kirkon läsnä oleviksi merkittyjen jäsenten lukumäärästä;

3) 1 ja 2 kohdan mukaisesti laskettujen lukujen summalla kerrotaan seurakuntien yhdessä suoritettava 30 §:n 2 momentissa säädetty osuus verotuskustannuksista.

ja Kansaneläkelaitokselta 5,9 prosenttia.

31 §

Kunnan ja seurakunnan osuuden laskeminen

Yksittäinen seurakunta vastaa evankelis-luterilaisen kirkon seurakuntien vuotuisista verotuskustannuksista määrällä, joka saadaan seuraavasti:

1) luvulla 0,3 kerrotaan laskennallisen kirkollisveron suhteellinen osuus koko maan vastaavasta summasta laskettuna edellisenä vuotena toimitetun verotuksen mukaan;

2) luvulla 0,7 kerrotaan perimisvuotta edeltäneen vuoden alussa seurakunnan kirkonkirjoihin läsnä oleviksi merkittyjen jäsenten suhteellinen osuus evankelis-luterilaisen kirkon läsnä oleviksi merkittyjen jäsenten lukumäärästä;

3) 1 ja 2 kohdan mukaisesti laskettujen lukujen summalla kerrotaan seurakuntien yhdessä suoritettava 30 §:n 2 momentissa säädetty osuus verotuskustannuksista.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .